

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 831

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 septembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
437.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Mădălin-Cristian Vasilcoiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale	2
438.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Iuliana Lascu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Administrație.....	2
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 39 din 17 februarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–8

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Mădălin-Cristian Vasilcoiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale prin Adresa nr. 855/PFM din 21 august 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/25.951/S.R.O. din 22 august 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 31.766 din 28 august 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mădălin-Cristian Vasilcoiu, consilier, clasa I, grad profesional superior în cadrul Direcției generale resurse umane, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 9 septembrie 2025.
Nr. 437.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Iuliana Lascu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Administrație

Având în vedere propunerea Institutului Național de Administrație, formulată prin Adresa nr. 3.111 din 21 august 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.029 din 21 august 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 32.012 din 29.08.2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (1) și (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 21 octombrie 2025, doamna Iuliana Lascu, consilier, clasa I, grad profesional superior în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Administrație pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 9 septembrie 2025.
Nr. 438.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 39

din 17 februarie 2025

Dosar nr. 2.267/1/2024

Mariana Constantinescu

— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag

— președintele Secției I civile

Adina Oana Surdu

— președintele Secției a II-a civile

Ionel Barbă

— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Simona Lala Cristescu

— judecător la Secția I civilă

Lavinia Dascălu

— judecător la Secția I civilă

Adina Georgeta Ponea

— judecător la Secția I civilă

Diana Florea Burgazli

— judecător la Secția I civilă

Liviu Eugen Făget

— judecător la Secția I civilă

Minodora Condoiu

— judecător la Secția a II-a civilă

Cosmin Horia Mihăianu

— judecător la Secția a II-a civilă

Virginia Florentina Duminecă

— judecător la Secția a II-a civilă

Ianina Blandiana Grădinaru

— judecător la Secția a II-a civilă

Marcela Marta Iacob

— judecător la Secția a II-a civilă

Liliana Vișan

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Mihaela Voinescu

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ramona Maria Gliga

— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.267/1/2024 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Judecătoria Piatra-Neamț privind lămurirea următoarelor chestiuni de drept:

Dacă sintagma „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)”, prevăzută în cuprinsul art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, se interpretează prin raportare la cei cinci ani pentru care s-a dispus eşalonarea ori pentru fiecare tranșă de eşalonare în parte.

Dacă, în caz de răspuns afirmativ pentru a doua concluzie, dispozițiile art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 pot fi interpretate în sensul că permit încuviințarea executării silite numai pentru tranșa exigibilă, care trebuie calculată anterior încuviințării executării silite, iar nu pentru suma arătată în titlul executoriu, potrivit art. 666 din Codul de procedură civilă.

5. Magistratul-asistent învederează că la dosar a fost depus raportul întocmit.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a dispus, prin Încheierea nr. 3.153/2024 din 27 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.018/279/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problemele de drept ce fac obiectul prezentei sesizări.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 17 octombrie 2024 cu nr. 2.267/1/2024.

II. Normele legale incidente

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și

completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018*:

„Art. 39. — (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2021, se va realiza astfel:

a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu. (...)

(3) În cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept.”

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021*:

„Art. VI. — (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2022, se va realiza astfel:

a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu (...).

(4) În cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept.”

III. Expunerea procesului

11. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată la 16 februarie 2024 pe rolul Judecătoriei Piatra-Neamț cu nr. 2.018/279/2024, contestatorul Tribunalul (...) a formulat, în contradictoriu cu intimata persoană fizică, o contestație la executarea silită însăși și împotriva unor acte determinate din Dosarul de executare nr. 2.293/T/2023 al Societății civile profesionale de executori judecătorești (...).

12. În susținerea contestației s-a arătat că s-a încuviințat executarea silită în baza unor titluri executorii reprezentate de două decizii civile definitive, care prevăd obligația de plată a unor sume constând în diferențele de drepturi salariale rezultate din recalculara indemnizației de încadrare și celelalte drepturi aferente, având în vedere funcția deținută, prin raportare la nivelul indemnizației procurorilor din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., respectiv diferențele de drepturi salariale dintre venitul la care este îndreptățită creditoarea și venitul efectiv plătit, raportat la o valoare de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei, pentru perioada 18.05.2018-1.09.2019.

13. În acest context, față de art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și de art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, sumele datorate de contestator trebuie achitate eșalonat, iar executarea silită a acestor sume este suspendată de drept în baza dispozițiilor legale anterior menționate.

14. S-a arătat, de asemenea, că, în baza acestor dispoziții legale, debitorul a beneficiat de un termen suspensiv legal de executare, că la data începerii executării silită creanțele nu erau exigibile, că s-a solicitat de către creditoare achitarea sumelor totale datorate, iar executorul judecătorec nu a procedat în acord cu dispozițiile art. 628 din Codul de procedură civilă și nu a stabilit cuantumul creanței, condiție pe care o apreciază ca fiind necesară și prealabilă emiterii somației.

15. Intimata a depus întâmpinare și a arătat, în esență, că prin somația emisă de executorul judecătorec s-a indicat în mod clar faptul că executarea silită vizează numai tranșele exigibile, anume sumele de bani pe care debitorul trebuia să le calculeze și să le achite, iar, în cursul executării silită, expertul contabil desemnat a calculat aceste sume, motiv pentru care creanța pretinsă este certă.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării

16. Instanța de trimitere s-a întemeiat pe dispozițiile art. 1, art. 2 alin. (1) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, apreciind că obiectul prezentei cauze — contestație la executare, în care se contestă plata unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice — se încadrează printre cele enunțate în art. 1 alin. (1) din ordonanța de urgență.

17. Verificând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

18. În opinia instanței de trimitere, stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu nu se mai impune, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie a/al personalului plătit din fonduri publice.

19. Instanța de trimitere a apreciat că trebuie lămurit dacă pentru tranșele pe care debitorul trebuie să le execute, potrivit dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021, se poate declanșa executarea silită, având în vedere dispozițiile anteferite, care stabilesc suspendarea de drept a executărilor silită pentru aceste creanțe.

20. De asemenea, a socotit instanța de trimitere că trebuie lămurit, în cazul în care se răspunde afirmativ la prima întrebare, dacă executarea silită se demarează pentru întreaga sumă prevăzută în titlul executoriu, urmând ca tranșele să fie calculate potrivit art. 628 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ori dacă tranșele trebuie calculate anterior încuviințării executării silită, cu consecința încuviințării executării silită numai pentru aceste sume, prin raportare și la împrejurarea că prin titlul executoriu s-a stabilit în sarcina debitorului obligația de a calcula aceste sume.

21. Prin urmare, s-a reținut ca fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate.

V. Punctul de vedere al titularului sesizării

22. Instanța de trimitere nu a formulat niciun punct de vedere, apreciind că ar echivala cu însăși soluționarea cauzei.

VI. Punctul de vedere al părților

23. Părțile nu au formulat niciun punct de vedere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

24. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri și puncte de vedere, cele mai multe dintre acestea fiind, cu privire la prima întrebare, în sensul că sintagma „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)” din cuprinsul art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 se interpretează prin raportare la fiecare tranșă de eșalonare în parte.

25. Această opinie se regăsește în răspunsurile transmise de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal (opinie majoritară, existând și opinie contrară, minoritară), Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Judecătoria Sectorului 3 București, Judecătoria Sectorului 5 București, Judecătoria Sectorului 6 București, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Arad, Tribunalul Caraș-Severin, Judecătoria Făget, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Gorj — Secția I civilă, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, Tribunalul Bihor, Judecătoria Râmnicu Vâlcea, Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă, Tribunalul Iași, Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Pașcani, Judecătoria Răducăneni, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Sibiu și Tribunalul Buzău — Secția I civilă.

26. Puncte de vedere contrare, în sensul că sintagma „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)”, prevăzută în cuprinsul art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, se interpretează prin raportare la cei cinci ani pentru care s-a dispus eșalonarea, au comunicat Tribunalul Ialomița, Tribunalul București (opinie minoritară), Judecătoria Horezu și Judecătoria Hârlău, arătându-se că dispozițiile menționate instituie un singur termen de plată, aceasta urmând a fi efectuată eșalonat, în cinci rate, obligația prevăzută de titlul executoriu trebuind a se stinge prin plată la finalul termenului de cinci ani, conform art. 1.469 alin. (1) din Codul civil.

27. Ministerul Public a menționat că, la nivelul Secției judiciare, nu se verifică în prezent practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii asupra problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

28. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 4 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 15 martie 2024, a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Mureș — Secția civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 potrivit căroră «(1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2021, se va realiza astfel: a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;» se interpretează în sensul că sintagma «în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie» are semnificația că plata sumelor se va efectua în termen de un an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie sau în sensul că plata sumelor se va efectua până la sfârșitul anului următor celui în care hotărârea judecătorească a devenit executorie.”

29. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale analizate prin Decizia nr. 716 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 10 februarie 2022, Decizia nr. 198 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 8 august 2022, și Decizia nr. 318 din 30 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 17 august 2023, constatând constituționalitatea acestora.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

30. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, cu privire la prima întrebare, s-a apreciat că sintagma „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)”, prevăzută în cuprinsul art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, se interpretează prin raportare la termenul prevăzut pentru fiecare tranșă de eșalonare în parte, iar, referitor la cea de a doua întrebare, că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție**X.1. Asupra admisibilității sesizării**

31. Temeiul de drept al prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

32. Dispozițiile acestei ordonanțe de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

33. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;
- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

34. Verificându-se întrunirea acestor cerințe legale în raport cu elementele sesizării, rezultă că ele se regăsesc integral în ceea ce privește prima întrebare, însă doar parțial raportat la cea de-a doua întrebare.

35. Astfel, cauza se află în curs de soluționare pe rolul Judecătoriei Piatra-Neamț, care judecă în primă instanță,

conform art. 94 pct. 3, art. 714 alin. (1) și art. 651 din Codul de procedură civilă.

36. Obiectul dosarului în care a fost pronunțată încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție este reprezentat de o contestație la executare prin intermediul căreia a fost contestată executarea silită derulată în baza unor titluri executorii reprezentate de două hotărâri judecătorești pronunțate la 26.10.2021, respectiv la 6.05.2022 în materia drepturilor salariale ale magistraților.

37. Astfel cum reiese din cuprinsul art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, domeniul de reglementare al acesteia include litigiile privind plata drepturilor salariale, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze. Prin urmare, norma legală este cuprinzătoare, nefiind exclusă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție de către judecătoria investită cu soluționarea unei cereri în materia executării silite, atât timp cât litigiul se încadrează în sfera celor menționate în cuprinsul art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

38. Executarea silită reprezintă o fază a procesului civil, prin care se asigură realizarea efectivă a dreptului recunoscut prin titlul executoriu, în situația în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. În concret, atunci când titlul executoriu conține o dispoziție de obligare a debitorului la plata unei sume de bani, cum este cazul titlurilor executorii ce stau la baza executării contestate în fața instanței de trimitere, scopul executării silite îl reprezintă plata efectivă a acelei creanțe, realizată potrivit dispozițiilor art. 879 și următoarele din Codul de procedură civilă.

39. În litigiul care a generat sesizarea ce formează obiectul prezentei analize, contestația la executare privește o executare silită derulată în temeiul unor titluri executorii reprezentate de hotărâri judecătorești pronunțate în materia drepturilor salariale ale magistraților, contestatorul tinzând la anularea executării silite și la înlăturarea efectelor acesteia. Pe cale de consecință, procesul cu care a fost investită instanța de trimitere privește plata drepturilor salariale ale unei categorii de personal plătit din fonduri publice, incluzându-se astfel în domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

40. Este îndeplinită și condiția negativă ca respectivele chestiuni de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

41. În ceea ce privește condiția privind existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, se constată că aceasta este îndeplinită doar prin raportare la prima întrebare formulată.

42. Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită lămurirea înțelesului sintagmei „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)” din cuprinsul art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, respectiv de a se stabili dacă se referă la cei cinci ani pe parcursul cărora s-a dispus eşalonarea ori la fiecare tranșă de eşalonare în parte.

43. Așadar, autorul sesizării solicită interpretarea unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, atât timp cât, prin contestația la executare formulată, contestatorul a invocat drept motiv de anulare a executării silite împrejurarea că, pe parcursul termenului de 5 ani, prevăzut de dispozițiile legale anterior menționate, este suspendată de drept orice procedură de executare silită.

44. Deopotrivă, întrucât executarea silită se derulează în temeiul unor hotărâri judecătorești devenite executorii în anii 2021 și 2022, aceasta se încadrează în domeniul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 114/2018 (ce privește hotărârile judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2021), respectiv al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021 (ce privește hotărârile judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2022).

45. Chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată prin intermediul primei întrebări are un grad de dificultate suficient de ridicat încât să necesite intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție pe calea mecanismului de unificare a jurisprudenței, ținând seama că prevederile legale invocate au caracter deficitar, utilizând, la numărul singular, substantivul „termen” și făcând trimitere la alin. (1) al aceluiași text de lege, alineat care însă conține o suită de termene prin raportare la care se realizează o eşalonare a plăților, care însumează o perioadă totală de 5 ani. Prin urmare, se impune a se lămurii dacă suspendarea de drept a executării silite operează pe întreaga perioadă de 5 ani în care este realizată eşalonarea plății sau prin raportare la fiecare tranșă în parte, în funcție de termenul scadent al acesteia.

46. Dificultatea chestiunii de drept ce se solicită a fi dezlegată prin intermediul primei întrebări este ilustrată și de opiniile comunicate de instanțele consultate, conturându-se două orientări: una potrivit căreia suspendarea de drept a executării silite operează pentru fiecare tranșă în parte, până la momentul exigibilității acesteia, și una potrivit căreia suspendarea de drept a executării durează până la epuizarea întregii perioade de 5 ani, în care a fost dispusă eşalonarea.

47. Așadar, în privința primei chestiuni de drept ce se solicită a fi dezlegată de către instanța de trimitere sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate.

48. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare adresată de către autorul sesizării, aceasta aduce în discuție, în esență, condițiile ce se cer a fi întrunite pentru a se dispune încuviințarea executării, în special din perspectiva întinderii creanței, solicitându-se Înaltei Curți de Casație și Justiție să stabilească dacă încuviințarea executării silite se poate dispune numai pentru tranșa exigibilă, care trebuie calculată anterior încuviințării executării silite, sau pentru întreaga sumă arătată în titlul executoriu.

49. Raportat la această întrebare nu este întrunită condiția de admisibilitate privind existența unei chestiuni veritabile de drept, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

50. Sub un prim aspect, instanța de trimitere nu a justificat legătura cu cauza a acestei chestiuni de drept, omițând să prezinte minime date factuale care să conducă la concluzia că o atare problemă de drept este incidentă în speță. Încheierea de sesizare nu lămurește dacă executarea silită a fost încuviințată pentru întreaga sumă menționată în titlurile executorii și nici momentul la care a fost determinată întinderea creanței puse în executare. Sunt prezentate, pe scurt, doar susținerile părților care, însă, sunt divergente, contestatorul arătând că s-a solicitat achitarea sumelor totale datorate, în vreme ce creditorul a învederat că executarea silită vizează numai tranșele exigibile.

51. Prezentarea acestor elemente factuale de către autorul sesizării era esențială pentru verificarea condiției de admisibilitate a existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei pe fond, întrucât, în ipoteza în care s-ar fi încuviințat executarea silită doar pentru tranșele exigibile, iar nu pentru întreaga sumă rezultată din titlurile executorii, întrebarea adresată de către instanța de trimitere nu ar mai prezenta relevanță în contextul cauzei.

52. Distinct de aceasta, din cuprinsul încheierii de sesizare reiese că, în realitate, prin intermediul celei de-a doua întrebări, instanța de trimitere tinde să obțină, pe calea mecanismului hotărârii prealabile, și un răspuns în ceea ce privește momentul la care trebuie calculate tranșele prevăzute de Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 114/2018 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, respectiv dacă aceste tranșe trebuie calculate anterior sau ulterior încuviințării executării silit.

53. Așa cum s-a subliniat în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, mecanismul prevăzut de art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă nu reflectă o partajare de competențe între instanța de trimitere și instanța supremă, instanțele de trimitere având obligația de a aplica dreptul incident stării de fapt particulare fiecărei cauze (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 81 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1250 din 12 decembrie 2024).

54. În procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a-i facilita judecătorului eliminarea ambiguităților, impreciziunilor ori a lacunelor textelor legale a căror lămurire se solicită, în scopul asigurării unor dezlegări jurisdicționale adecvate și unitare (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 77 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 11 februarie 2022).

55. Din această perspectivă se apreciază că operațiunea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale incidente la circumstanțele de fapt care caracterizează executarea silită pe care este chemată să o cenzureze rămâne atributul exclusiv al instanței de judecată, nefiind necesară pentru soluționarea acestei probleme intervenția instanței supreme prin mecanismul reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 4 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 15 martie 2024).

56. Aplicând în cauza de față aceste statutări de principiu care se desprind din jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, apare evident că, prin intermediul celei de-a doua întrebări, instanța de trimitere nu solicită dezlegarea unei veritabile probleme de drept, ci, în realitate, tinde spre soluționarea litigiului de fond, supunând instanței supreme aplicarea legii în litigiul concret, în sensul evaluării condițiilor necesare pentru încuviințarea executării silit. Or, aplicarea legii la situația concretă și soluționarea aspectelor litigioase reprezintă atributul exclusiv al instanțelor investite cu soluționarea cauzelor, neputând fi delegate instanței supreme pe calea mecanismului de unificare a jurisprudenței reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

57. Așadar, cu privire la cea de-a doua întrebare, nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

X.2. Asupra fondului sesizării

58. Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere a solicitat interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și a dispozițiilor art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, în sensul de a se stabili dacă sintagma „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)” se interpretează prin raportare la cei cinci ani pentru care s-a dispus eşalonarea ori la fiecare tranșă de eşalonare în parte.

59. Astfel cum reiese din conținutul art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, legiuitorul a înțeles să eşaloneze plata sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială în favoarea personalului din instituțiile și

autoritățile publice, în cinci tranșe anuale. Conform alineatelor (3), respectiv (4) ale aceluiași text legal, care au conținut identic, „în cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept”.

60. Astfel cum s-a statuat de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, „adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 a avut ca efect, pe de o parte, schimbarea legală a modalității de executare a hotărârilor devenite executorii în perioada avută în vedere de actul normativ de referință, în sensul că aceasta s-a transformat din executare *uno actu* în executare succesivă, în tranșe periodice, conform eşalonării stabilite în cuprinsul ordonanței, iar, pe de altă parte, a urmărit acordarea unor termene legale de executare în favoarea debitorilor, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești” (Decizia nr. 4 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 15 martie 2024).

61. Cercetând cuprinsul alineatelor (1) din textele legale supuse analizei, se observă că acestea nu reglementează un singur termen, cu care să poată fi relaționată trimiterea realizată prin alineatul (3), respectiv alineatul (4), ci câte cinci termene anuale de plată, potrivit eşalonării instituite. Este adevărat că, prin ambele acte normative, eşalonarea s-a dispus pe parcursul unei perioade totale de 5 ani, însă un astfel de termen nu este prevăzut în mod expres în cuprinsul textelor legale, el rezultând doar din adiționarea tranșelor periodice instituite.

62. În atare condiții, deși în cuprinsul textelor legale supuse analizei se utilizează la singular noțiunea de „termen”, trimiterea nu poate fi considerată efectuată decât prin raportare la fiecare termen prevăzut în alineatul (1), corespunzător fiecărei tranșe anuale instituite, întrucât doar aceste termene cunosc o reglementare expresă în cuprinsul normei.

63. Interpretarea teleologică a prevederilor legale conduce tot la concluzia potrivit căreia suspendarea de drept a oricărei proceduri de executare silită operează prin raportare la fiecare termen prevăzut în cadrul eşalonării.

64. Astfel cum reiese din expunerea de motive a celor două acte normative, eşalonările dispuse au fost justificate de necesitatea păstrării echilibrului bugetar și a sustenabilității finanțelor publice.

65. Prin deciziile pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea controlului de constituționalitate a prevederilor art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 s-a statuat că, prin intermediul acestor dispoziții legale, nu se refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, aceasta se recunoaște și legiuitorul își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat. S-a reamintit, totodată, că, în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că stabilirea unui termen rezonabil pentru executare este o măsură ce intră în marja de apreciere a statului, respectând atât dreptul de acces la justiție, cât și dreptul la un proces echitabil (sub aspectul duratei procedurii). Instanța de contencios constituțional a mai subliniat că mecanismul eşalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (Decizia nr. 716 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 10 februarie 2022; Decizia nr. 198 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 8 august 2022; Decizia nr. 318 din 30 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 17 august 2023).

66. Așadar, legiuitorul a justificat măsura eșalonării prin invocarea unui interes public, constând în necesitatea asigurării echilibrului bugetar și a sustenabilității finanțelor publice, iar Curtea Constituțională a României a apreciat aceste prevederi legale ca fiind constituționale și conforme Convenției europene a drepturilor omului atât timp cât sunt respectate anumite exigențe, printre care se numără instituirea unor tranșe de plată precis determinate și respectarea unui termen rezonabil de executare integrală.

67. Măsura suspendării de drept a oricărei proceduri de executare silită, instituită prin prevederile legale analizate, este destinată a asigura tocmai scopul reglementării unor astfel de eșalonări, și anume temporizarea executării plății sumelor de bani datorate, socotită necesară pentru menținerea echilibrului bugetar. O astfel de măsură se justifică însă doar atât timp cât nu s-a împlinit termenul legal aferent fiecărei tranșe. Odată împlinit acest termen, suma ce constituie obiectul tranșei devine exigibilă, iar neplata reflectă eșecul debitorului în respectarea

graficului de plăți instituit pe cale legală, de natură a justifica inițierea de către creditor a demersurilor de executare silită.

68. Doar o astfel de interpretare a prevederilor legale supuse analizei este de natură a asigura un just echilibru între interesul public al statului, constând în menținerea sustenabilității financiare, și interesul privat al creditorului, care este îndreptățit a obține suma cuvenită în temeiul titlului executoriu, devenită exigibilă prin împlinirea termenului legal de plată instituit prin actul normativ de eșalonare, sumă neexecutată de bunăvoie de către debitor.

69. Pe cale de consecință, răspunsul la prima întrebare adresată de către autorul sesizării este în sensul că sintagma „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)”, prevăzută în cuprinsul art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, se interpretează prin raportare la termenul prevăzut pentru fiecare tranșă de eșalonare în parte.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă în Dosarul nr. 2.018/279/2024 și, în consecință, stabilește că:

Sintagma „în cursul termenului prevăzut la alin. (1)”, prevăzută în cuprinsul art. 39 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și al art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, se interpretează prin raportare la termenul prevăzut pentru fiecare tranșă de eșalonare în parte.

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă în Dosarul nr. 2.018/279/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în caz de răspuns afirmativ pentru a doua concluzie, dispozițiile art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. VI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 pot fi interpretate în sensul că permit încuviințarea executării silite numai pentru tranșa exigibilă, care trebuie calculată anterior încuviințării executării silite, iar nu pentru suma arătată în titlul executoriu, potrivit art. 666 din Codul de procedură civilă.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 februarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

